

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1404-ҳадис

3441/1403 – وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي رِوَايَةِ أُخْرَى، قَالَ: لَا وَاللَّهِ، مَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعِيسَى أَحْمَرَ، وَلَكِنْ قَالَ: بَيْنَمَا أَنَا نَائِمٌ أَطُوفُ بِالْكَعْبَةِ، فَإِذَا رَجُلٌ آدَمٌ، سَبَطَ الشَّعْرَ، يُهَادَى بَيْنَ رَجُلَيْنِ، يَنْطِفُ رَأْسُهُ مَاءً، أَوْ يُهْرَقُ رَأْسُهُ مَاءً، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: ابْنُ مَرْيَمَ، فَذَهَبْتُ أَلْتَفِتُ، فَإِذَا رَجُلٌ أَحْمَرٌ جَسِيمٌ، جَعَدُ الرَّأْسِ، أَعْوَرَ عَيْنَيْهِ الْيُمْنَى، كَأَنَّ عَيْنَهُ عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ، قُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا الدَّجَالُ، وَأَقْرَبُ النَّاسِ بِهِ شَبَهًا ابْنُ قَطَنٍ.

1403A.3441. Солим отасидан ривоят қилади:

«Йўқ! Аллоҳга қасамки, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Ййсони қизил деб айтмаганлар, лекин бундай деганлар: «**Тушимда Каъбани тавоф қилаётган эканман. Қарасам, қорачадан келган, сочи силлиқ бир киши икки кишининг ўртасида, уларга суяниб олган. Бошидан сув томиб турарди [ёки бошидан сув қуйилиб турарди]. «Бу ким?» дедим. «Ибн Марям», дейишди. Яхшироқ ўгирилиб қарасам, қизғиш, жуссадор, жингалаксоч, ўнг кўзи йўқ бир киши ҳам бор экан. Унинг кўзи худди бўртиб чиққан узум донасига ўхшайди. «Бу ким?» дедим. «Бу дажжол», дейишди. Унга энг кўп ўхшайдиган одам Ибн Қатандир».**

Зухрий: «У (Ибн Қатан) жоҳилият даврида вафот этган хузоъалик киши эди», деган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

